

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2353/2023
21.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Давидовић, адвокат из ..., против туженог „Sky Bridge International Balkan“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Александар Нинковић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1286/22 од 25.11.2022. године, у седници одржаној 21.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1286/22 од 25.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3167/19 од 16.12.2021. године, дозвољено је преиначење тужбе извршене у поднеску тужиоца од 19.10.2020. године (став први изреке). Одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број 2019-... од 29.07.2019. године, као неоснован (став други изреке). Одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде материјалне штете због незаконитог отказа за период од јуна 2019. године до септембра 2019. године исплати појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом почев од датума доспелости до исплате, ближе означено у садржини тог става, као неоснован (став трећи изреке). Утврђено је да је тужба тужиоца повучена у делу у којем је тужилац тражио да се обавезе тужени да врати на рад (став четврти изреке). Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка (став пети изреке). Обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове поступка у износу од 192.000,00 динара (став шести изреке).

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1286/22 од 25.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 3167/19 од 16.12.2021. године у ставу другом, трећем, петом и шестом изреке.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих разлога предвиђених одредбом Закона о парничном поступку.

Тужени је одговорио на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23 – други закон) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона парничном поступку на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Нема битне повреде одредаба парничног поступка од стране другостепеног суда, која би могла бити ревизијски разлог у смислу члана 407. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку. У ревизији тужилац указује на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП које су учињене пред другостепеним судом, међутим другостепени суд није учинио битне повреде поступка из члана 374. став 1. ЗПП, јер су повреде на које указује ревидент повреде које би могле бити учињене пред првостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на радном месту копилота авиона ..., на основу Уговора о раду број .. од 01.01.2019. године. Према члану 10. став 1. и 2. алинеја 1. тог уговора, запослени који обавља послове пилота за сваки дан летења има право на пуну дневницу у висини од 100 евра (независно од броја сати проведених на службеном путу). Запослени има право на накнаду трошкова и то за исхрану у току рада у износу од 500,00 динара нето месечно. Накнада за исхрану у току рада исплаћује се истовремено са исплатом зараде, пропорционално броју дана проведених на раду. Из овереног превода са енглеског језика документа од „Addendumtopilots“ од 19.03.2019. године утврђено је да се ради о документу насловљеном као додатак – споразум о запошљавању за пилоте између парничних странака, те да је потписивањем тог документа тужилац потврђује да изражава сагласност и да је договорено између тужене компаније и тужиоца да је пилотска дневна накнада 100 евра дневно и да је дневни оброк укључен у дневну накнаду и да тужени не надокнађује посебно оброк, да сва плаћања извршена банковном картицом компаније коју је пилотима доделио тужени треба потврдити рачуном или признаницом и да је у супротном пилот који је извршио уплату дужан да надокнади такву непотврђену уплату туженом. Из исказа законског заступника туженог утврђено је да је тужиоцу, као и другом летачком особљу, тужени поверио компанијске картице са унапред плаћеним средствима, које су коришћене у сврху плаћања аеродромских такси, горива за авион, хотелског смешатаја, услуге такси превоза до аеродрома и хране у авиону (кетеринг). Законски заступник туженог је при сваком плаћању компанијском картицом добијала поруку од банке о утрошеним средствима и да је након тога контактирала запослене у зависности од тога о чијој

картици се радило, а по окончаном путовању запослени су достављали рачуне и спецификације. Одмах након што је рачун плаћен компанијском картицом, тужилац је фотографисао рачун и доставио га законском заступнику тужене, накнадно га је анализирао и након што јој се обратио пуномоћник тужиоца тужени је уочио да су средства са картице коришћена у приватне сврхе (пиво, грицкалице, храна у време када тужилац није летео) иако је тужиоцу плаћена дневница.

Решењем о отказу уговора о раду број 2019-... од 29.07.2019. године тужиоцу је отказан уговор о раду и престао му је радни однос заснован на неодређено време даном достављања решења, због повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине. Према разлозима побијаног решења, тужилац је својом кривицом свесно учинио повреде радних обавеза, тако што је: почев од уторка 09.07.2019. године (уторак 09.07.2019. године, среда 10.07.2019. године, четвртак 11.07.2019. године, петак 12.07.2019. године, понедељак 13.07.2019. године и даље) неоправдано изостао са посла пет радних дана узастопно из личних субјективних разлога, а то није оправдао боловањем (у смислу достављања потврде о привременој спречености за рад у смислу члана 103. Закона о раду) или одсуством одобреним од стране послодавца, за време обављања радних задатака у иностранству ненаменски је користио поверену картицу у хотелима за приватне сврхе у временском периоду од 28.05.2019. године до 05.06.2019. године, а то није било у вези са извршавањем радних задатака и послова за послодавца и тиме је направо трошак на терет послодавца у износу од 292,70 евра, те да је на овај начин извршио повреду радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду која се односи на повреду следећих радних обавеза: неоправдано изостајање са посла најмање 5 радних дана узастопно предвиђено чланом 15. став 1. алинеја 6. Уговора о раду и ненаменско коришћење поверене платне картице за приватне сврхе које није у вези са извршавањем радних задатака и послова за послодавце предвиђено чланом 15. став 1. алинеја 12. Уговора о раду.

Тужилац је својом кривицом свесно извршио и повреде радне дисциплине која се односи на његово понашање и то тужилац је почев од 17.06.2019. године једнострано и неоправдано обуставио рад и неоправдано одбио да обавља послове свог радног места изјавом датом преко пуномоћника адвоката Дејана Давидовића у виду дописа од 13.06.2019. године, који је запримљен код послодавца 17.06.2019. године и неоснованим и злонамерним претњама запосленог да ће због наводног кршења законских прописа од стране послодавца поднети пријаве надлежним инспекцијама изјављене преко пуномоћника адвоката Дејана Давидовића писаним путем, чиме је учинио повреде радне дисциплине из члана 179. став 3. тачка 8. Закона која се односи на његово понашање, тако да не може да настави рад код послодавца предвиђено чланом 15. став 1. алинеја 3. Уговора о раду, и то у следећем конкретном виду: 1. једнострано неоправдана обустава рада и неоправдано одбијање да обавља послове радног места предвиђене чланом 2. Уговора о раду и 2. неосноване и злонамерне претње да ће због наводног кршења законских прописа од стране послодавца поднети пријаве надлежним инспекцијама. Тужиоцу је пре доношења побијаног решења о отказу уговора о раду достављено упозорење о постојању разлога за отказ на које се изјаснио писаним путем.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је од свих повреда радне обавезе и радне дисциплине које су му

побијаним решењем стављене на терет тужилац извршио повреду радне обавезе ненаменско коришћење платних картица, али и да се ради о повреди радне обавезе због које је тужени у законом прописаном поступку, основано тужиоцу отказао уговор о раду.

По оцени Врховног суда, ревизијски наводи нису основани, а нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“ број 24/05 ... 75/14) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом односно уговором о раду. Одредбом члана 15. алинеја 12. Уговора о раду закљученог између парничних странака 01.01.2019. године прописано је да запосленом престаје радни однос отказом уговора од стране послодавца ако запослени својом кривицом учини, поред осталих и следећу повреду радних задатака: ако запослени средства која су му поверена ради извршавања радних задатака и послова користи за приватне или друге сврхе које нису у вези са извршавањем радних задатака и послова за послодавца. У овом случају, како је то предвиђено чланом 180. наведеног закона, послодавац је дужан да пре отказа уговора о раду, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да у упозорењу наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора од најмање 8 дана од дана достављања упозорења.

Како су у конкретној ситуацији утврђене чињенице на којима је засновано оспорено решење у погледу постојања отказног разлога из члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду, а доношењу решења је претходило упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду у смислу члана 180. Закона о раду, то је у том делу оспорено решење о отказу уговора о раду законито због чега су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Насупрот наводима ревизије за постојање законитог решења о престанку радног односа отказом уговора од стране послодавца довољно је постојање једног разлога прописаног одредбом члана 179. став 2. Закона о раду.

Неосновани су наводи ревидента којим се указује да му је у поступку доношења оспореног решења повређено право на одбрану, јер му је тужени доставио упозорење противно одредби члана 180. став 1. и 2. Закона о раду. Тужени је тужиоцу доставио упозорење о постојању отказног разлога и између упозорења и оспореног решења постоји објективни идентитет у погледу постојања отказног разлога из члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду. У упозорењу су наведени докази из којих су утврђене наведене чињенице, а из тужиочевог изјашњења на упозорење произлази да је извршио увид у те доказе и дао разлоге зашто је користио платну картицу, па му није повређено право на одбрану.

Ревизијске наводе којима се оспорава чињенично стање и оцена доказа, Врховни суд није ценио имајући у виду да се правилност утврђеног чињеничног стања

може оспоравати у процесној ситуацији из члана 407. став 2. ЗПП у вези члана 403. став 2. ЗПП, што овде није случај.

Из изложених разлога Врховни суд је на основу одредбе члана 414. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**